

Poster ere Efterbevillinger. Idet jeg saaledes ikke vil stemme imod Forslaget, kan jeg dog heller ikke betvivle mig til at stemme for det, jeg vil derfor afholde mig fra at stemme.

Finantsministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg kan ikke Andet end anerkjende den fuldkomne Konsekvents, som der er i den ærede Landsthingsmands Betragtninger af den foreliggende Sag. Jeg maa imidlertid dog henlede Opmærksomheden paa, at efter den Praxis, der er indført, vil det dog maaskee ikke være saa vanskeligt at finde Nøglen til, hvilke Summer det er, som ere opførte paa Efterbevillingsloven, og hvilke det er, som ikke findes der, uagtet Overskriftelse, som Regnskabet udviser, har fundet Sted. Det vil nemlig sees, at de Poster, der ere ubeladte, ere saadanne, som ifølge deres Natur ere reent kalkulatoriske, og med Hensyn til hvilke Regjeringen altsaa ikke anerkjender, at nogen Overskriftelse har fundet Sted. Dette er saaledes Tilfældet saavel med Sæbtillaget som med Overarbejdspengene, der bleve nævnte af det ærede Medlem. Hvor Regjeringen har troet, at Thinget vilde erkjende det for at være en Overskriftelse, har man søgt at opføre det paa det foreliggende Forslag. — Naar det ærede Medlem dernæst har erklæret sig beredvillig til af praktiske Hensyn ikke at modsætte sig denne Lov, kan jeg kun modtage dette med Tak. Jeg skal dog dertil knytte den Bemærkning, at jeg ikke kan troe, at Landstinget vil erklære det for almindelig Regel, at ingen Efterbevillinger bør finde Sted, saaledes at det altsaa kun i ganske enkelte særegne Tilfælde kunde tilstede saadanne. Jeg troer det vil findes at være saavel i Regjeringens som i Rigsdagens, kort sagt, i hele den finansielle Statsstyrelses Interesse, at hvor der virkelig kan reises Spørgsmaal, om Regjeringen har benyttet sin Myndighed paa rette Maade, er det ønskeligt, at Sagen, navnlig naar den er af Betydning, saa hurtigt som muligt bliver forelagt for Repræsentationen. Dette skeer ved Efterbevillingslove, og jeg troer, at uagtet det maa erkjendes, at saadanne Tilfælde neppe kunne ventes at ville finde Sted hvert Aar, vil det dog ikke sjelden kunne hændes, at det maa erkjendes

at være hensigtsmæssigt og rigtigt, at saadanne Efterbevillingslove blive forelagte, og jeg troer derfor, at man vil staae sig ved at følge en Praxis, der vel kan være noget modificeret fra den hidtilværende, men som dog maa ansees for ikke at være ganske uregelmæssig.

Bjerring: I det Punkt skal jeg være ganske enig med den høitærede Finantsminister, at i saadanne Tilfælde, hvor Regjeringen kan have begrundet Tvivl om, hvorvidt den har overtraaet sin Myndighed eller ikke, vil en Efterbevillingslov være rigtig, og det skal aldrig falde mig ind at modsætte mig en saadan Lov. Men i de Tilfælde, hvor Landstinget tidligere flere Gange har vægret sig ved at gaae ind paa saadanne Tillægsbevillingslove, have disse været saadanne, hvori der har været opført en Mængde Poster, vedkommende Penge, der allerede vare udgivne, og over hvilke Regnskabet var afgivet og saa hos Statsrevisionen. Man har da meent, at det var korrekttere at henvise dem til Statsrevisionen og lade den gjøre Indstillinger derover, idet dette deels var bedre stemmende med Grundlovens Forrifter om finansielle Sagers Behandling, og man deels troede, at Statsrevisionen kunde have en tilstrækkelig og mere begrundet Dom om saadanne Poster, der dog ikke kunde løsrives fra de øvrige Tillægsbevillingsposter under de samme Hovedkonti. Det er kun denne sidste Slags Efterbevillinger, jeg har udtalt mig imod, ligesom Landstinget tidligere gjentagne Gange har gjort det, hvorimod jeg med Hensyn til saadanne Efterbevillinger, som den høitærede Finantsminister sidst omtalte, altid skal være villig til at gaae ind paa en Undersøgelse deraf, ligesom ogsaa til at stemme derfor, hvis jeg finder det tilraadeligt.

Wesfely: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at da jeg ved første Behandling udtalte mig imod Udvalgets Besættelse, gjorde jeg det med det Forbehold, at det Princip, der ligger til Grund for nærværende Lovforslag, ikke kunde antages at være billigt af den ærede Forsamling, at dette forblev et aabent Spørgsmaal, og at man altsaa ikke, naar nærværende Lovforslag blev vedtaget, af Afstemning